

TILSKIPUN RÁÐSINS 97/42/EB

frá 27. júní 1997

um fyrstu breytingu á tilskipun 90/394/EBE um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE)(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 118. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽¹⁾, einkum 16. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽²⁾, sem gerð var í samráði við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 118. gr. a í sáttmálanum er kveðið á um að ráðið skuli, með útgáfu tilskipana, samþykkja lágmarkskröfur til að stuðla að umbótum, einkum að því er varðar vinnuumhverfi, til að tryggja aukna öryggis- og heilsuvernd launþega.
- 2) Samkvæmt þeirri grein skal í þessum tilskipunum forðast að leggja á hömlur á sviði stjórnslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og vexti lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 3) Í III. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/325/EBE frá 1. mars 1991 um tólftu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE um

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 179, 8. 7. 1997, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 36/98 frá 30. apríl 1998 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 196, 26. 7. 1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 317, 28. 11. 1995, bls. 16.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 97, 1. 4. 1996, bls. 25.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 198, 8. 7. 1996, bls. 182), sameiginleg afstaða ráðsins frá 2. desember 1996 (Stjtið. EB nr. C 6, 9. 1. 1997, bls. 15) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. apríl 1997 (Stjtið. EB nr. C 132, 28. 4. 1997).

samræmingu ákvæða í lögum og stjórnslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁵⁾ eru teknar upp nýjar hættusetningar í þeim tilgangi að gefa til kynna heilsufarshættu, sem stafar af langvarandi áreitun, og hættu á krabbameini við innöndun.

- 4) Við allar vinnuaðstæður ber að vernda starfsmenn gegn efnablöndum sem innihalda einn krabbameinsvald eða fleiri og gegn krabbameinsvaldandi efnasamböndum sem verða til á vinnustöðum.
  - 5) Nauðsynlegt er að athuga allar ísogsleiðir fyrir sum efni, einnig möguleikann á gegnþrengingu um húð, til að tryggja eins mikla vernd og hugsanlegt er.
  - 6) Orðalag 2. liðar í I. viðauka við tilskipun 90/394/EBE viðvíkjandi fjölhringja arómatískum vetniskolefnum hefur valdið túlkunarörðugleikum í mörgum aðildarríkjum. Því er þörf á nýju og nákvæmara orðalagi.
  - 7) Í 16. gr. tilskipunar 90/394/EBE er kveðið á um að setja skuli viðmiðunarmörk fyrir áreitun, að því er varðar alla þá krabbameinsvalda sem hægt er, á grundvelli tiltækra upplýsinga, bæði á sviði vísinda og tækni.
  - 8) Líta ber á viðmiðunarmörk fyrir áreitun í starfi sem mikilvægan þátt í almennu skipulagi til að vernda starfsmenn. Þessi viðmiðunarmörk ber ætíð að endurskoða þegar ný vísindagögn gefa tilefni til.
  - 9) Bensen er krabbameinsvaldur sem er að finna við margs konar vinnuaðstæður. Heilsa fjölda starfsmanna gæti því verið í hættu. Þó að vísindaleg þekking sé um þessar mundir ekki næg til að unnt sé að setja tiltekið lágmark og fullyrða að neðan þess sé heilsu manna engin hættu búin, mun hættan samt sem áður minnka ef dregið er úr því að fólk verði fyrir áhrifum af bensen.
  - 10) Með því að virða lágmarkskröfurnar um verndun heilsu og öryggis starfsmanna með tilliti til sérstakra áhættu sem tengist krabbameinsvöldum er ekki einvörðungu stefnt að því að tryggja heilsuvernd og öryggi einstakra starfsmanna, heldur einnig að því að tryggja öllum starfsmönnum í bandalaginu lágmarksvernd.
- ⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 180, 8. 7. 1991, bls. 1.

- 11) Ákveða ber sams konar vernd gegn áhættu sem tengist krabbameinsvöldum fyrir bandalagið í heild. Þá vernd ber ekki að ákveða með því að setja fram ófrávikjanlegar kröfur heldur meginreglur almenns eðlis til þess að gera öllum aðildarríkjunum kleift að fullnægja lágmarkskröfunum með sama hætti.
- 12) Þessi breyting er skref í þá átt að gera hina félagslegu hlið innri markaðarins að veruleika.
- 13) Samkvæmt ákvörðun 74/325/EBE ⁽¹⁾ skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum þegar hún semur tillögur á þessu sviði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 90/394/EBE:

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 1. gr.:

„4. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda að því er varðar asbest og einliður vinyllklóríðs, sem er fjallað um í sértilskipunum, ef þau tryggja betur öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum.“

2. Eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

Í tilskipun þessari:

- a) merkir hugtakið „krabbameinsvaldur“:
  - i) efni sem uppfyllir viðmiðanirnar, sem greint er frá í VI. viðauka við tilskipun 67/548/EBE, fyrir flokkun krabbameinsvalda í 1. eða 2. flokk;
  - ii) efnablöndu úr einu eða fleiri efnum, sem um getur í i-lið, þar sem styrkur eins staks efnis eða

fleiri er í samræmi við kröfur sem gilda um styrkleikamörk fyrir flokkun efnablöndu sem krabbameinsvalds í 1. eða 2. flokki sem annaðhvort er greint frá:

- í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE, eða

- í I. viðauka við tilskipun 88/379/EBE ef efnið eða efnin eru ekki tilgreind í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE eða eru tilgreind þar án styrkleikamarka;

- iii) efni, efnablöndu eða vinnslu, sem um getur í I. viðauka, sem og efni eða efnablöndu sem leysist úr læðingi við vinnslu af því tagi sem um getur í I. viðauka;

- b) merkir hugtakið „viðmiðunarmörk“, nema annað sé tekið fram, takmörk á tímavegnu meðaltali styrks „krabbameinsvalds“ í lofti á öndunarsvæði starfsmanns á tilgreindu viðmiðunartímabili, eins og greint er frá í III. viðauka.“

3. Eftirfarandi komi í stað 3. mgr. 3. gr.:

„3. Þegar áhættan er metin skal enn fremur hafa í huga allar aðrar áreitisleiðir, t.d. upptöku í og/eða gegnum húð.“

4. Eftirfarandi málsgrein bætist við á eftir 3. mgr. 5. gr.:

„4. Áreitið skal ekki fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir krabbameinsvald, sem eru sett fram í III. viðauka.“

Áður 4. mgr. verði 5. mgr.

5. Eftirfarandi komi í stað 2. liðar í I. viðauka:

„2. Störf þar sem menn verða fyrir áreitun fjölhringa arómatískra kolvetna úr kolasóti, kolatjöru eða kolabiki.“

6. Eftirfarandi komi í stað A-hluta III. viðauka:

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 185, 9. 7. 1974, bls. 15. Ákvörðuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

„A. VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR ÁHRIF Í STARFI

Heiti efnis	EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Viðmiðunarmörk		Táknun	Aðlögunar- ráðstafanir
			mg/m ³ ⁽³⁾	ppm ⁽⁴⁾		
Bensen	200-753-7	71-43-2	3,25 ⁽⁵⁾	1 ⁽⁵⁾	Húð ⁽⁶⁾	Viðmiðunarmörk: 3ppm (=9,75 mg/m ³) uns (3 ár eru liðin frá dagsetningunni í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 97/42/EB ^(*))

(¹) EINECS: *European Inventory of Existing Chemical Substances* (Evrópuskrá yfir markaðssett kemísk efni).

(²) CAS: *Chemical Abstracts Service*-númer.

(³) mg/m³: milligrömm á rúmmetra lofti við 20° C og 101,3 KPa (760 mm kvikasilfurþrýstingur).

(⁴) ppm: hlutar af milljón miðað við rúmmál í lofti (ml/m³).

(⁵) Mæld eða reiknuð miðað við átta stunda viðmiðunartíma.

(⁶) Verulegur hluti af heildarálagi á líkamann getur stafað af áreitun á húð.

(*) Stj.útd. EB nr. L 179, 8. 7. 1997, bls. 4.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 27. júní 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 1997.

Fyrir hönd ráðsins,

A. MELKERT

forseti.